

Protokol nr. 20 om norsk landbrug

De Høje Kontraherende Parter,

som ønsker at løse de problemer, som Norges tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab rejser for landets landbrugere,

som tager i betragtning de betænkeligheder, den norske regering har givet udtryk for som følge af, at norsk landbrug på grund af landets geografiske beliggenhed og topografi er stillet ugunstigt; at de samme omstændigheder er bestemmende for Norges særlige demografiske problemer og medfører forholdsvis høje produktionsomkostninger for landets landbrugsbedrifter, hvilket har nødvendiggjort en generel støtteordning med henblik på at opretholde en afbalanceret social struktur og en rimelig levestandard for den del af befolkningen, som er beskæftiget i landbruget,

som erkender de særlige problemer, Norges tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab rejser for landets landbrugere, især fordi en blot tilpasning af de priser, der opnås af de norske producenter, til fællesskabspriserens niveau, ville fremkalde en væsentlig nedgang i indkomsterne med ugunstige følger, socialt og demografisk;

som erkender i særdeleshed, at overgangsperioden ikke ville kunne løse disse problemer, og at det derfor er nødvendigt at fastlægge særordninger, der ikke skal kunne skabe præcedens, og som har til formål at opretholde de norske landbrugeres levestandard under iagttagelse af reglerne for den fælles landbrugspolitik;

er blevet enige om følgende bestemmelser:

(1) Med forbehold af de midlertidige undtagelser, der omhandles i de følgende stykker, bør den ordning, som anvendes på norsk landbrug, udformes sådan, at den ikke bringer den fælles landbrugspolitikens funktion og især ikke de fælles markedsordningers funktion på hele Fællesskabets område i fare.

(2) Norge anvender Fællesskabets bestemmelser på landbrugsområdet i overensstem-

melse med de pågældende bestemmelser i Tiltrædelsesakten.

(3) Spørgsmålet om den norske støtte til transportomkostninger, som har til formål at udligne de særligt ugunstige virkninger af de lange afstande mellem produktionsområderne og de naturlige afsætningssteder og af landbrugsområdernes stærkt spredte beliggenhed, bør finde en egnet løsning ved anvendelse af bestemmelserne i EØF-traktaten.

(4) Der indføres i Norge en støtteordning, der skal gøre det muligt at opretholde landbrugernes levestandard. Støtten indrømmes i det omfang, det er nødvendigt for at nå dette mål. Den må hverken knyttes til salgsproduktet eller indebære prisstøtte til produktionen, hvilket kræver en omlægning af de støtteforanstaltninger, der nu anvendes i Norge, og den skal differentieres efter regioner og efter kategorier af landbrugere. De foranstaltninger, der træffes, skal tilpasses de forskellige produktionstyper.

(5) Norge kan undtagelsesvis indtil den 31. december 1975 opretholde den støtte, der nu indrømmes. Prisstøtten til produktionen ned sættes med beløb, der svarer til de forhøjelser af markedspriserne, der følger af de sidstnævnte prisers tilnærmelse til det fælles prisniveau.

(6) I gartnerisektoren og for kartofler kan Norge undtagelsesvis indtil den 31. december 1977 erstatte de kvantitative importrestriktioner med bestemmelser, som gør det muligt for visse produkter at opretholde et prisniveau, der svarer til det, der bestod på det norske marked inden tiltrædelsen. Disse bestemmelser skal udgøre en ordning med mindstepriser, som skal fastsættes for det norske marked, og hvorunder udligningsafgifter vil kunne anvendes på al import, uanset oprindelse, til lavere priser; for import af de samme produkter med henblik på forarbejdning kan udligningsafgiften suspenderes, medens der ved levering af indenlandske produkter til forarbejdning kan